

Úvodem

V této chvíli držíte v ruce již 2. letošní číslo našeho nepravidelně vycházejícího časopisu Merkuroviny a já jsem si při této příležitosti uvědomila, jak ten čas rychle letí. Zdá se mi, že to bylo nedávno, kdy jsme ještě v některých příspěvcích vzpomínali na uplynulé prázdniny, a nyní již píšeme letopočet 2017.

Čas je tak relativní. Zatímco letošní prváci, druháci a třetáci by jej určitě chtěli zrychlit, aby si znovu mohli užívat již zmiňovaných prázdnin, tak studenti čtvrtých ročníků by jej nejraději zpomalili, neboť každým dnem či týdnem se více a více přibližují ke své zkoušce dospělosti. Ale čas je spravedlivý, nedá se uplatit, odměňuje každému stejně a je jedno, jestli někdo prožívá hezké chvíleky nebo ty, na které by raději co nejrychleji zapomněl.

Konec úvah, je čas připomenout si, co jsme v období od vydání prvního čísla Merkurovin zažili a na co rádi vzpomínáme. A nebylo toho málo. [Vrátíme se do adventu](#) v článku jedné žákyně a v krátkém [příspěvku paní ředitelky](#). Žáci třetích ročníků byli na [exkurzi v ČNB](#) a o své zážitky se s námi podělí ve svém článku. Nejvíce nabitý nejružnějšími akcemi byl předvánoční týden. Studenti si mohli vybrat, zda navštíví [vánoční trhy v Drážďanech](#), zahrají si [bowling](#), nebo se budou ve škole věnovat [ručnímu tvoření](#). O jejich dojmech si můžete přečíst v dalších příspěvcích.

Aby nedošlo k omylu, že se ve škole jen „bavíme“, tak je třeba se zmínit i o tom, že studenti měli možnost poměřit své vědomosti v olympiádách. Během prosince probíhala jednotlivá školní kola a ti nejlepší pak budou reprezentovat naši školu v okresních kolech. Představíme si nejuspěšnější studentky [Olympiády v ČJ](#), výsledky z anglického a ruského jazyka si přečtete příště.

Minule jste měli možnost se více seznámit s novým učitelem Mgr. Lukášem Eichenmannem. V následujícím interview se vám představí rovněž nová posila našeho pedagogického sboru, [Ing. Albína Vosecká](#), vyučující ruského jazyka.

Zatímco většina předcházejících článků se týkala života studentů, jsem ráda, že i my, pedagogové, jsme se v tom předvánočním shonu dokázali zastavit a navázat na příjemnou tradici setkávání se s našimi bývalými kolegyněmi a kolegy. Možná na fotografiích z této akce poznáte známé tváře.

A jsme v závěru tohoto čísla Merkurovin. Náš bývalý student Zdeněk Puchmeltr zavzpomínal na školní léta a vypráví i o svém současném životě. A určitě mi dáte za pravdu, že rozhodně není jednotvárný.

Mgr. Jana Andrášková

Elektronická verze ke stažení

www.oaslany.cz – Merkuroviny (v levém menu)
<https://www.facebook.com/groups/Merkuroviny>

Tištěná verze k vyzvednutí v obchodní akademii

ve slánském Infocentru Pod Velvarskou branou

DEN OTEVŘENÝCH DVĚŘÍ

ve středu 1. února 2017 od 15:00 – 17:00

- informace o přijímacím řízení do oboru
63-41-M/02 Obchodní akademie
- informace o organizaci studia
- informace vyučujících

Exkurze do srdce České národní banky

Dne 8. prosince 2016 v 9:00 ráno jsme jako třída 3. A navštívili naši nejvýznamnější bankovní instituci Českou národní banku v Praze.

ČNB je velká budova, která se nachází v Praze blízko stanice metra Náměstí Republiky. Z mého pohledu je to velice dobře zabezpečená budova, kde když přijdete dovnitř, projdete rentgenem, který upozorní na nebezpečné předměty (jako na letišti).

Na exkurzi jsme se dozvěděli od mladého pracovníka banky mnoho informací, které se nám budou určitě hodit nejen do hodin ekonomiky, ale i k maturitě. Ze všeho nejdříve jsme šli do menšího kinosálu, kde nám na plazmových televizorech pustili dva minifilmy, první o vzniku ČNB a její historii, druhý (animovaný) obsahoval shrnutí toho, co všechno má centrální banka na starost, a popisoval úkoly ČNB. Film byl velmi zajímavý, jelikož je spousta věcí, co vše ČNB musí dělat a plnit, jsou to velmi těžké funkce, neboť totiž řídí celou ekonomiku státu, stará se o inflaci a ostatní obchodní banky, aby celý stát mohl fungovat. ČNB je něco jako matka všech obchodních bank.

Dále nás zavedl náš průvodce do trezoru banky, který už neslouží jako trezor (dokladem tohoto původního účelu jsou stovky bezpečnostních schránek), ale jako místo pro exkurzi Lidé a peníze. Seznámil nás s historií bezpečnostních dveří trezoru, které jsou už téměř sto let staré a váží kolem 8 tun, přesto vypadají stále jako nové a lze s nimi bez problémů díky speciální konstrukci manipulovat. V trezoru jsme si mohli v prosklených vitrínách něco přečíst o historii peněz od pazourků až k elektronickým penězům, prohlédnout si vývoj měn a vývoj ČNB od jejího založení. Mohli jsme vidět také bankovky padělané, od nejméně zdařilých až po nejpřesnější, a zkusit najít rozdíl mezi onou padělanou a nepadělanou bankovkou. Vyzkoušeli jsme si na počítačích, jaký přehled o bance máme za pomoci kvízů, nebo jsme si zkusili potěžkat zlatou cihlu, která byla opravdu těžká a není se čemu divit, když váží 12,6 kg.

V této místnosti jsme též viděli závěrečný film o penězích a jejich koloběhu v ČNB. Úplně na závěr došlo i na otázky, za které se dostávaly dary v hodnotě padesáti až sedmdesáti tisíc korun, ovšem v jiném stavu než bychom je rádi dostali. Byly to už jen kousíčky této velké částky peněz, rozdrčené a slisované do malé brikety.

Tato exkurze se mi líbila. Líbilo se mi UV světlo, pod kterým jsme si mohli vyzkoušet, jaké mají ochranné prvky nejen peníze, ale i občanské průkazy.

Můj dojem byl velmi pozitivní, neboť celá exkurze byla velmi příjemně převyprávěná. Takže za mne velké plus a jen tak se nepoštěstí někomu navštívit ČNB, jelikož banka nemá přímý kontakt s lidmi, ale jen pouze s různými státními institucemi, fondy a obchodními bankami.

Celkově bych řekla, že některé informace byly zajímavé a potěžkat si zlatou cihlu se jen tak nestává.

Exkurze se mi líbila a klidně bych ČNB ještě párkrát navštívila.

Mašková, Ničová, Rezek, Mayerová, 3. A

Vánoce, Vánoce přicházejí... aneb Moje první adventní neděle

Ačkoliv to venku tak nevypadá, nastává čas vánoční. Čas, na který se těší většina lidí. Lidé si zdobí své domy světýlky, běhají po nákupních domech a shánějí dárky, děti naopak píší Ježíškovi. Vše to začíná první adventní nedělí. V tomto příspěvku bych se právě pokusila i já sama popsat svou letošní první adventní neděli.

Pro každého je první adventní neděle znamením toho, že brzy budou Vánoce. Pro mě nebyla letošní neděle nějak moc výjimečná, ale přesto jiná, než ty ostatní.

Vše počínalo mým ranním probuzením, tak jako každý víkend, který trávím doma. Když jsem se probudila, tak jsem šla dolů za rodiči, kde na mě čekal už čaj s vánočkou. S rodinou jsme posnídali a dívali jsme se na různé pohádky a filmy s vánoční tematikou, abychom se alespoň trochu naladili na Vánoce, když počasí venku moc vánočně nevypadá.

Později jsme s mamkou šly dělat vánoční výzdobu, abychom si domov příjemně vyzdobily. Dávaly jsme girlandu se světýlky na dveře, za okna svícný, do kuchyně adventní věnec.

Stalo se již tradicí, že se u nás ve vsi v Jedomělicích koná rozsvícení místního mini vánočního stromčku. Zde jsme se sešli všichni obyvatelé naší malé vesničky a společně s dětmi ze školky rozsvítili vánoční stromček s betlémem a poslali dopisy Ježíškovi. K zahřátí nám pomohl svařák nebo čajíček a k tomu různé pochoutky od místních hospodyněk. Velice jsem si tento večer užila, sešla jsem se se svými přáteli a společně jsme si popřáli krásné Vánoce.

Takto vypadala moje první adventní neděle. Nemyslím si, že by byla nějak výjimečná, ale ráda na ni budu vzpomínat.

Dominika Dolejší, 2. A

Oslavy, oslavy přicházejí... aneb Moje první adventní neděle

Slovo advent pochází z latiny a znamená příchod. Doba adventní je obdobím, kdy by si každý měl najít čas na rozjímání, a mně se naskytla příležitost k rozjímání, i když, ne zrovna o příchodu Spasitele. O první adventní neděli jsem jela do Mělnického Vtelnu za synovcem Jaroslavem Dobrovolným, který se rozhodl naší škole věnovat portrét svého strýce a originální tablo absolventů z roku 1928.

Slavnostní otevření budovy v roce 1932

pan Jaroslav Hánek s rodinnými poklady

Portrét jsem pečlivě připoutala na sedadlo spolujezdce, a když jsme pak s panem kolegou jeli opatrně do Slaného, rozjímala jsem o tom, jak by se mu asi sedělo v mém autě a o čem bychom si povídali, kdyby nebyl uvězněn v tom oprýskaném pozlaceném rámu, ale byl z masa a kostí. A jak se asi změnila škola od té doby, co ji slavnostně otvíral jako ředitel obchodní školy? Zkrátka, advent předznamenal příchod oslav výročí školy, jichž se v tomto roce sešlo hned několik. Více si o nich můžete přečíst v únorovém čísle Slánské radnice.

Ing. Michaela Seghmanová

Vánoční trhy v Drážďanech

Dne 20. 12. 2016 naše škola jako každý rok uskutečnila předvánoční zájezd do Drážďan. Musíme říct, že tento zájezd je taková naše tradice.

Ráno se všichni žáci sešli na Hájích, kde stály tři autobusy. Sešlo se nás opravdu dost a před odjezdem zářila krásná předvánoční atmosféra a všichni byli velice dobře naladěni. Nastoupili do autobusů a rozjeli se po dálnici směr Německo. Cesta trvala cca 2 hodiny. Nebyla dlouhá a utíkala, protože v autobuse začala velká legrace, skoro každý se náramně bavil a kdo ne, tak poslouchal písničky v mobilu.

Když jsme dorazili do cíle, pan učitel nám řekl, jak dlouho budeme mít rozchod a kde se sejdem.

Rozchod trval přibližně pět hodin, takže času bylo opravdu hodně. Poté se studenti, kantoři, někteří rodiče a kamarádi rozutekli do nákupních center, nebo se šli kochat na vánočních trhy. Zvláště vánoční trh Striezelmarkt byl plný krásně ozdobených stánků.

Já osobně jsem jako první navštívila „Altmarkt Galerii“ (nákupní centrum). V obchodním centru byly tisíce lidí, které zpanikařily nákupní horečkou. A já možná patřila mezi ně, jelikož nakupování dárků na Vánoce pro rodinu dá někdy zabrat.

Většina žáků navštívila obchod PRIMARK, který je velmi oblíbený díky tomu, že v obchodě lze sehnat opravdu jakékoli zboží od oblečení až po domácí dekorace. Po nákupech jsme se šli všichni najíst do McDonaldu, kde se každý chlubil svými dárky. Když jsme dojedli, už nám

zbývalo dojít k autobusu a jet domů.

Ve tři hodiny odpoledne jsme se zase všichni sešli na Theaterplatz u Semper-Oper, nastoupili do autobusů a vydali jsme se zpět do Slaného. Odjížděli jsme velmi spokojeni, ale někteří žáci byli z nákupů tak vyčerpaní, že v autobuse usnuli.

Zájezd do Drážďan se jako každý rok povedl a doufáme, že bude pokračovat i nadále. Tento jednodenní výlet nám umožňuje se skvěle naladit na Vánoce a dokoupit krásné dárky pro rodinu. Věříme, že spousta z nás navštíví i příští rok tyto nádherné vánoční trhy v Drážďanech.

Bára Cimrmanová, 3. A a Bára Bartošová, 2. A

Předvánoční cesty do Drážďan jsme využili také k setkání s kolegou Röhrichem s partnerské školy v Německu, abychom upřesnili některé detaily ohledně partnerské výměny. V prvním dubnovém týdnu očekáváme návštěvu cca 10 studentů v doprovodu pedagogů. Kromě exkurzí do některých průmyslových podniků a výletu do Prahy, bez kterého se žádná zahraniční návštěva neobejde, nás čeká také jeden den ve škole. Ale o tom více až na jaře,

Ing. Seghmanová

Tvořivé dopoledne

Dne 20. 12.2016, kdy se konal zájezd do vánočních Drážďan, se pro nezúčastněné studenty zájezdu uspořádal náhradní program. Měli jsme dvě možnosti – buď navštívit sportovní centrum Atlas a zahrát si bowling, anebo zůstat ve škole na rukodělné práce – tvoření. Já jsem se zúčastnila tvoření.

Tento program začal chvilku po deváté hodině, jelikož jsme museli počkat na pár opozdílů, kteří dojíždějí z okolních vesnic. Celý kurz vedla velice milá, příjemná a hlavně ochotná paní Jiřka Hrnčířová, která pracuje pro ateliér Jantopa ve Zvoleněvsi. Někteří z nás ji mohou znát také z Domu dětí a mládeže Ostrov, ve kterém předtím také dlouho pracovala.

Mohli jsme si vyrobit roztomilé andělíčky z drátku, kteří byli ozdobeni drobnými barevnými korálky, stromečky z vlny na dřívku a poslední možností byla tvorba látkových andělíčků. Nejvíce se vyráběli drátění andělíčky a stromečky. Já jsem nebyla výjimkou a dala jsem se do výroby drátěného andělíčka. Ačkoliv počáteční výrobek nejprve vypadal jako hračka, zanedlouho jsem zjistila, že tomu tak není. Potřebovala jsem opravdu velkou dávku trpělivosti a zručnosti, jelikož drát byl neforemný a dělal si, co chtěl. Nakonec byl ale můj výrobek po dvouhodinové usilovné práci hotov a co mi udělalo velkou radost, bylo to, že se opravdu podobal andělíčkovi!!

Po celou dobu zde panovala dobrá nálada, kterou nám rozhodně dodávala paní Hrnčířová. Tato akce končila v jedenáct hodin, kdy jsme již všichni měli své výrobky dokončeny. Bylo to krásné zpestření předvánočního času.

Tereza Lidická, 3. B

Sportem k novým přátelstvím

Dne 20. prosince 2016 v 9:00 se žáci, kteří se chtěli věnovat sportu, sešli před sportovním centrem ATLAS ve Slaném v rámci předvánočního programu.

Sportovní centrum Atlas je multifunkční komplex pro sportovní i relaxační vyžití široké veřejnosti. Atlas nabízí velice příjemné prostředí a disponuje moderním vybavením. Nabízí využít například masáže, bowling, restauraci i dětský koutek.

My využili druhou zmiňovanou aktivitu, což je bowling. Na hodinu jsme měli předplacené všechny čtyři dráhy. Mnoho z nás házelo bowlingovou koulí poprvé, ale bowling má jednu výhodu. Přestože ho člověk nikdy předtím nehrál, nějakou tu kuželku prostě trefíte vždy.

Nemohu mluvit za všechny, ale z výrazů všech, kteří se účastnili, se zdála být tato akce velmi pohodová, zábavná a proběhla v přátelském duchu. Vzhledem k tomu, že zde byl mix lidí ze všech tříd a ne všichni se doposud znali, byla zde navázána i nová přátelství.

Matyáš Král, 3. A

Ing. Albina Vosecká... aneb Nová tvář ve sboru

Vaše křestní jméno napovídá, že zřejmě nemáte českou národnost a odkud pocházíte?

Pocházím ze Sibíře, z města Irkutsk, které se nachází v blízkosti světově známého jezera Bajkal. Rodiče mi dali jméno Alla, ale na matrice jsem úředně vedená jako Albina, a proto mohu slavit svoje jmeniny i v Čechách.

Jak jste se dostala do naší republiky a jak dlouho zde žijete?

Do Česka, tehdejšího Československa, jsem přijela v roce 1992 jako čerstvá absolventka vysoké školy na studentský výměnný pobyt, který měla petrohradská Technická univerzita s pražským ČVUT. Po studiích jsem svoji pracovní kariéru v Československu zahájila v obchodních společnostech, ve kterých jsem uplatňovala znalost jazyka a trhu v zemích bývalého Sovětského svazu. Po určité době jsem dospěla k rozhodnutí, že moje zaměstnání by také mělo být posláním. Od té doby žiji ve Slaném s několikaletou přestávkou, kdy jsem byla společně s manželem pracovně v zahraničí.

Když jste byla sama ještě studentkou, které předměty patřily mezi Vaše oblíbené?

Celý život jsem se ráda učila a vzdělávala. Mezi mé nejoblíbenější předměty patřil ruský jazyk, matematika a fyzika. Na vysoké škole se mi líbily odborné předměty. Po příjezdu do Československa jsem se začala učit český jazyk a tím se ve mně probudil zájem i o jiné cizí jazyky.

Jak jste se dozvěděla o místu na naší škole?

V loňském roce jsem začala učit ruský jazyk na základní škole a zároveň jsem vypomáhala paní Mansfeldové na Obchodní akademii v hodinách konverzace ruštiny. Práce se studenty se mi zalíbila natolik, že jsem nabídla vedení OA, že po odchodu paní Mansfeldové do důchodu ráda převezmu hodiny ruského jazyka.

Jak se odreagováváte od školních povinností, jaké máte záliby a koníčky?

Měla jsem hodně koníčků, například tanec, cvičení jógy, aerobik. V posledních letech se nejvíce věnuji četbě a studiu východních filozofií.

Ptala se Mgr. Jana Andrášková

OLYMPIÁDA V ČESKÉM JAZYCE

Každoročně se naši studenti účastní Olympiády v českém jazyce. Písemné zadání připravuje Národní institut pro další vzdělávání MŠMT. V letošním školním roce se koná již 43. ročník této soutěže.

Školní kolo se konalo dne 12. prosince 2016. Celkem se zúčastnilo 20 žáků 1. až 3. ročníku. Na prvním místě se umístila **Martina Vejražková** z 3. B. Nejlepší slohovou práci napsala **Lucie Kobylková**, žákyně 2. A, které k prvnímu místu chyběl pouze jeden bod. Obě postupují do okresního kola. Třetí místo patřilo Tereze Lidické z 3. B.

Uvedeným studentkám blahopřeji, držím palce při reprezentaci naší školy v okresním kole a ostatním děkuji za účast.

Mgr. Jana Andrášková

Je nás čím dál víc

Fotografie z předvánočního setkání s bývalými učiteli – 14. 12. 2016 v Hemerkově statku

[PODÍVEJTE SE NA KRÁTKÉ VIDEO Z AKCE](#) – přímým odkazem z elektronické verze
nebo vyhledáním na YouTube podle hesla „**[setkání učitelů OA Slaný](#)“**.

Zdeněk Puchmeltr... aneb Bubnování, bubnování, bubnování

Zdeňku, je to již pět let, kdy jsi odmaturoval na naší škole a pak jsi pokračoval v dalším studiu, ale ne úplně v oboru, že?

Ano, studuji Pražskou konzervatoř - obor bicí nástroje. Na konzervatoř jsem chtěl už po ZŠ. Ale věděl jsem, že když půjdu na konzervatoř až po maturitě, tak mi odpadne spousta obecných předmětů, takže budu mít více času cvičit než mladší spolužáci. Proto jsem se rozhodl studovat nejdříve jinou střední školu, a jelikož jsem z Pcher, padla mi do oka zrovna slánská ekonomka. Věděl jsem, že budu mít vzdělání, které se mi v životě neztratí.

Kolikrát nebo jak často od maturity jsi použil něco z toho, co ses u nás ve škole naučil?

Mnohokrát. Hlavně psaní všemi deseti, to je prostě luxus, který ne každý má. Dále jazyky, a konečně i právo a ekonomii, protože od čtvrtáku máme hudební management.

Tak to ráda slyším, i našim uchazečům říkáme, že psaní deseti je top.

To je fakt!

Co Tě nejvíc přitahovalo k muzice?

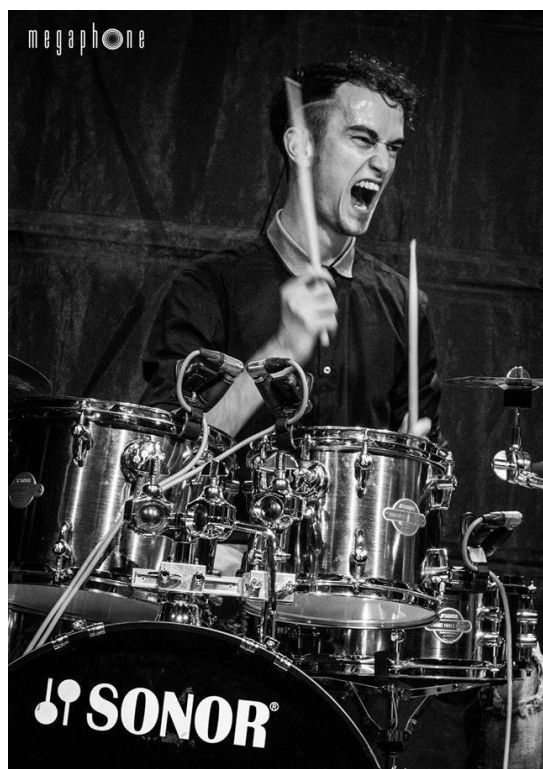
Hudba je doslova mou součástí už od narození - táta je bubeník, takže doma neustále hrál vinyl s Led Zeppelin, Deep Purple, Guns N' Roses, ale také Peter Gabriel nebo Phill Collins, dost mě ovlivnil Rush.

To je muzika, která se Ti líbí i dneska? Co vlastně hraješ?

Ano, přetrvává to dodnes. Žánrově nejsem moc vyhraněný, mezi mé oblíbené žánry patří r'n'b (Rhythm and blues). Ale spíš mi záleží na tom, s kým hraji, než co hraji.

Tak tedy, s kým hraješ?

Hraji v kapele Megaphone - velice energický funk s popem, momentálně mě nejvíce zaměstnává a lidi z kapely mě dost ovlivnili. Dále kapely Apple Jam Showband, a kladenští Furnitures, jezdím také s Mike Frost live drumming dj set – tento projekt budeme prezentovat 3. února na maturitním plese 4. A v Grandu. A také učím na kladenské ZUŠ, dávám i soukromé hodiny, tak kdyby někdo chtěl, může mne kontaktovat.

A zahraješ si někdy s tátou?

S tátou jsem hrával u Fanyho v jazz café. Je to výzva pro nás oba a moc si to umíme užít.

Kde Tě můžeme v nejbližší době vidět a slyšet?

Koncerty máme po celé republice, poblíž hrajeme 21. dubna s Megaphone na Kladně, budeme hrát také v Praze, ale zatím ještě dotahujeme termín. Stačí sledovat třeba Instagram, tam dávám o sobě pravidelně vědět v podobě videí, fotek, nebo facebook.

Tak děkuji za rozhovor a ať ti to pořád dobře bubnuje!

https://www.instagram.com/zdenekpuchmeltr_jr

<http://megaphone.cz>

<https://www.facebook.com/Megaphone>

<https://www.facebook.com/applejamshowband>

e-mail: darwien.drummer@gmail.com

Otázky pokládala Ing. Seghmanová